

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 8

Tilleggsspørsmål nr.

Emne: Beit og Brøt

Oppskr. av: larar Endre Strand

(adresse): Mittet

Fylke: Møre og Romsdal

Herad: Eresfj og Vistdal

Bygdelag: Vistdal

Gard: Strand

G.nr. 62 Br.nr. 1.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

A.

1. Slik for hev voret nykta og brukus enno mannjamt. Ein kallar det enten "beit" eller brøt." Ein nyktar björk, selje, alm og rogn.
2. Ein kallar det å laka beit"- eller "å ganga på brøtskog." Beit og brøt bærer ein heim i kiseband - eller drug det på kjelke.
3. Beit av björk kan lakaast heile vinteren, men brøt av alm selje og rogn tek ein når det er koma save i trent og når selje hev fått dünningar - also um várparlen. Når man køyre heim vinterved tek man heile brøt, hogg so av beita heime i tønnet eller hugger beita frå når me huggar nedan.
4. Når ein tek "beit" nyktar me ein sterk sigd - arbeid til det føremål. "Brøt" brytes ofte av dreiet mens det stend på rot eller

sidan det er nedhogd.

5. Beit og brøt er det berre kyrne som fer. Til sauene tek me būsker av selje eller rogn og setter inn i fjóset. Dei et av knūppane og gneg leggen aldeles snau før bork. Sauene er svert optekne med dette og vert rolige etterpå. Beit og brøt vert eke einare - ikke finhakka.
6. Tek me meir beit enn me nyttar til dagen, so ligg den i ein haug ved vedskabet eller ved fjárdvora ûke. Beita må ikkje turkast. Der dei hev geit - i Øikesdal f. eks. og på Gaupnor i Vistdal - so slipper dei geistene ut heile vinteren, og so gjing dei tilskogs og et knūppar og gneg bark av ymse slags tre.
7. Den skikken her vert spurt om kjennes ikkje her i bygdene.